BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 5 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas T.G.R. ENERGY DRINK — Nesąžiningumas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-456/15

Foodcare sp. z o.o., įsteigta Zabierzów (Lenkija), atstovaujama advokatės A. Matusik,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą S. Palmero Cabezas,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme:

Dariusz Michalczewski, gyvenantis Gdanske (Lenkija), atstovaujamas advokatų B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska ir M. Marek,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2015 m. gegužės 12 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 265/2014-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp D. Michalczewski ir *Foodcare*,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai A. M. Collins ir V. Valančius (pranešėjas),

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. rugpjūčio 10 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. spalio 29 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. spalio 26 d.,

įvykus 2016 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2003 m. liepos 31 d. įstojusi į bylą šalis Dariusz Michalczewski, buvęs profesionalus boksininkas, ir ieškovė *Foodcare sp. z o.o.* sudarė sutartį, pagal kurią jai buvo leista naudoti įstojusios į bylą šalies atvaizdą, pravardę (Tiger) ir jai priklausančius žodinius bei vaizdinius prekių ženklus siekiant skatinti energinių gėrimų pardavimą. Ant ieškovės parduodamų energinių gėrimų pakuočių, be kita ko, figūravo žymuo *Tiger Energy Drink*. 2005 m. liepos 1 d. įstojusi į bylą šalis ir ieškovė sudarė antrą tokios rūšies sutartį.

2 2007 m. vasario 14 d. ieškovė pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (šis reglamentas buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

3 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo T.G.R. ENERGY DRINK.

4 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 32 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Gėrimų ruošimo esencijos, limonadai, limonado milteliai, nealkoholiniai gėrimai, lengvai gazuoti gėrimai, lengvai gazuotų gėrimų milteliai, vaisių nektarai, lengvai gazuotų gėrimų tabletės, milteliai lengvai gazuotiems gėrimams, gazuoto vandens ruošimo preparatai, gazuoto vandens ruošimo produktai, produktai miltelių pavidalu energiniams, stiprinamiesiems ir mikroelementų praturtintiems gėrimams ruošti, mineralinio vandens ruošimo produktai, vaisių sultys, daržovių sultys, šerbetai (gėrimai), sirupai gėrimams, gazuotas vanduo, stalo vanduo, mineralinis vanduo, gaivieji ir energiniai gėrimai“.

5 Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2007 m. spalio 1 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 56/2007.

6 2008 m. kovo 6 d. žodinis žymuo buvo įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 5689237.

7 2011 m. lapkričio 17 d. įstojusi į bylą šalis pateikė prašymą pripažinti ieškovės žodinio prekių ženklo registraciją negaliojančia visoms prekėms, kurioms jis buvo įregistruotas.

8 Grindžiant šį prašymą pateikti registracijos pripažinimo negaliojančia pagrindai apėmė Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą absoliutų negaliojimo pagrindą ir Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies a punkte, siejamame su minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir to paties reglamento 8 straipsnio 3 dalimi, nurodytus santykinius negaliojimo pagrindus.

9 Kalbant apie santykinius negaliojimo pagrindus, prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

— ankstesniu žodiniu Europos Sąjungos prekių ženklu *Dariusz Tiger Michalczewski*, kuris buvo įregistruotas 2001 m. balandžio 3 d. Nr. 1219732 ir žymi, be kita ko, 32 klasės prekes, atitinkančias šį aprašymą: „Mineralinis vanduo, izotoniniai gėrimai“;

— šiais vaizdiniais lenkiškais prekių ženklais, kurie buvo įregistruoti atitinkamai 2003 m. birželio 11 d. ir 2007 m. balandžio 27 d. Nr. R 145 637 ir R 191 973 ir kurių antrasis žymi, be kita ko, 32 klasės prekes:

10 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu, prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo grindžiamas ieškovės nesąžiningumu paduodant prekių ženklo paraišką.

11 2013 m. lapkričio 25 d. Anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, nes nusprendė, kad nėra jokios galimybės supainioti ankstesnių prekių ženklų ir ginčijamo prekių ženklo, kad dėl ankstesnių prekių ženklų ir ginčijamo prekių ženklo skirtumų įstojusios į bylą šalies agentui ar atstovui užkertamas kelias pateikti protestą, pagrįstą tariamu neleistinu paraiškos pateikimu, ir kad nebuvo įrodyta, jog ieškovė teikdama paraišką buvo nesąžininga.

12 2014 m. sausio 20 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

13 2015 m. gegužės 12 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO antroji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Konkrečiai kalbant, ji nusprendė, kad Anuliavimo skyrius neatliko visapusio vertinimo atsižvelgdamas į visus svarbius veiksnius, kad įvertintų galimą ieškovės nesąžiningumą paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu, ir atlikusi šį vertinimą nusprendė, kad buvo įrodyta, jog ieškovė, teikdama paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, buvo nesąžininga.

Šalių reikalavimai

14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

15 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi vieninteliu pagrindu – Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

17 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į visus veiksnius, kurie svarbūs norint nustatyti jos galimą nesąžiningumą paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu. Ieškovės nuomone, norint įvertinti nesąžiningumą teikiant paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą,

reikėjo atsižvelgti į aplinkybes, susijusias, pirma, su įstojusios į bylą šalies ankstesne teisine padėtimi, antra, jos ir įstojusios į bylą šalies sutartinių santykių pobūdžiu ir, trečia, tuo, kaip ji naudojo ginčijamą prekių ženklą.

18 Visų pirma dėl įstojusios į bylą šalies ankstesnės teisinės padėties ieškovė teigia, jog tuo metu, kai 2003 m. jie užmezgė sutartinius santykius, įstojusi į bylą šalis Lenkijoje neturėjo teisių į prekių ženklus, kurie apima žodinį elementą „tiger“ ir žymi 32 klasės prekes. Šiomis aplinkybėmis ieškovės ir įstojusios į bylą šalies sutartiniai santykiai negali būti laikomi licencine sutartimi dėl prekių ženklo, nes įstojusi į bylą šalis nėra ankstesnių teisių į prekių ženklus, apimančius žodinį elementą „tiger“, savininkė. Taip pat ieškovė teigia, kad įstojusi į bylą šalis iki šių sutartinių santykių pradžios niekada nesinaudojo prekių ženklu, apimančiu žodinį elementą „tiger“, norėdama prekiauti energiniais gėrimais.

19 Be to, dėl nagrinėjamų sutartinių santykių pobūdžio ieškovė tvirtina, kad šiuos santykius reikia laikyti reklamos sutartimi, kuria sutarta su įstojusia į bylą šalimi, jog ieškovė gali naudoti jos asmenvardį, pravardę ir atvaizdą už atlygį reklamuodama prekes, būtent energinius gėrimus, kuriais tik savo iniciatyva ji prekiauja. Todėl ieškovė tvirtina, kad ji galėjo kurti naujus produktus ir naujus prekių ženklus, tad paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą buvo teisėta.

20 Galiausiai ieškovė teigia, kad per 2011 m. reklaminę kampaniją, apie kurią kalbama ginčijamame sprendime, buvo naudojamas ne ginčijamas prekių ženklas, o tik žodinis elementas „tiger“ kartu su vaizdiniais elementais, vaizduojančiais įdrėskimus.

21 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

22 Pirmiausia reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, jog padavus prašymą EUIPO arba priešieškinį teisių pažeidimo byloje Europos Sąjungos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu pareiškėjas buvo nesąžiningas paduodamas paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą.

23 Šiuo klausimu pripažinti registraciją negaliojančia prašantis ir šiuo pagrindu ketinantis remtis asmuo privalo įrodyti aplinkybes, leidžiančias daryti išvadą, kad Europos Sąjungos prekių ženklo savininkas buvo nesąžiningas paduodamas paraišką įregistruoti šį prekių ženklą (žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Urb Rulmenti Suceava / VRDT – Adiguzel (URB)*, T-635/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:297, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

24 Kaip savo išvados byloje *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:148) 36 punkte pabrėžė generalinė advokatė E. Sharpston, Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta sąvoka „nesąžiningumas“ teisės aktuose nėra niekaip apibrėžta, atribota ar bent apibūdinta.

25 Iš Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, kad svarbus momentas, vertinant, ar pareiškėjas buvo nesąžiningas, yra suinteresuotojo asmens registravimo paraiškos pateikimo momentas (2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 35 punktas).

26 Be to, savo 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361, 53 punktas) Teisingumo Teismas nurodė, kad vertinant, ar pareiškėjas buvo nesąžiningas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą, reikia atsižvelgti į visus nagrinėjamai bylai būdingus svarbius veiksnius, be kita ko, į:

— tai, ar pareiškėjas žino, ar turi žinoti, jog trečiasis asmuo bent vienoje valstybėje narėje naudoja tapatų ar su prašomu įregistruoti žymeniu galimą supainioti panašų žymenį tapačioms ar panašioms prekėms;

— pareiškėjo ketinimą užkirsti kelią šiam trečiajam asmeniui toliau naudoti šį žymenį;

— trečiojo asmens naudojamo žymens ir prašomo įregistruoti žymens teisinės apsaugos laipsnį.

27 Atsižvelgiant į tai, kaip ginčijamo sprendimo 21 punkte teisingai pabrėžė Apeliacinė taryba, iš 2009 m. birželio 11 d. Sprendime *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (C-529/07, EU:C:2009:361) pateiktos formuluotės matyti, kad šio sprendimo 26 punkte išvardyti veiksniai yra tik aplinkybių, į kurias gali būti atsižvelgta siekiant nustatyti, ar prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo registravimo paraiškos pateikimo momentu buvo nesąžiningas, pavyzdžiai (2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Peeters Landbouwmachines / VRDT – Fors MW (BIGAB)*, T-33/11, EU:T:2012:77, 20 punktas).

28 Taigi reikia pripažinti, kad, atliekant visapusišką analizę pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą, gali būti taip pat atsižvelgta į ginčijamo žymens kilmę ir naudojimą nuo jo sukūrimo, komercinę logiką, kuria vadovautasi pateikiant paraišką įregistruoti šį žymenį kaip Europos Sąjungos prekių ženklą, ir su minėtu pateikimu susijusių įvykių chronologiją (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *BIGAB*, T-33/11, EU:T:2012:77, 21 punktą ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *SA.PAR./VRDT – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)*, T-321/10, EU:T:2013:372, 30 punktą).

29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta ir kiek tai taikoma šioje byloje, reikia patikrinti ginčijamo sprendimo teisėtumą, kiek tai susiję su Apeliacinės tarybos išvada, kad ieškovė paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu, t. y. 2007 m. vasario 14 d., buvo nesąžininga.

30 Pirma, reikia nurodyti, jog nekilo ginčo dėl to, kad, kaip ginčijamo sprendimo 34 punkte, siejamame su to sprendimo 27–29 punktais, nurodė Apeliacinė taryba, 2003 m. liepos 31 d. įstojusi į bylą šalis ir ieškovė sudarė sutartį, pagal kurią ieškovei buvo leista naudoti įstojusios į bylą šalies atvaizdą, pravardę ir jai priklausančius žodinius bei vaizdinius prekių ženklus skatinant prekybą energiniais gėrimais, ant kurių pakuotės, be kita ko, figūravo žymuo *Tiger*. Per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą ieškovė patikslino, jog ši sutartis iš pradžių buvo sudaryta penkiasdešimties metų laikotarpiui. Kaip pripažįsta abi šalys, ieškovę ir įstojusią į bylą šalį sudaryti sutartį motyvavo įstojusios į bylą šalies – buvusio profesionalaus boksininko, žinomo pseudonimu Tiger, sudaromas įvaizdis. 2005 m. liepos 1 d. įstojusi į bylą šalis ir ieškovė sudarė antrą tokios pačios rūšies sutartį. Todėl galima manyti, kad minėtos sutartys atspindi ieškovės norą vystyti savo komercinę veiklą remiantis būtent įstojusios į bylą šalies sudaromu įvaizdžiu ir jo žinomumu.

31 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad pagal šias sutartis ieškovė įsipareigojo mokėti įstojusiai į bylą šaliai atlygį už jos atvaizdo, asmenvardžio, pravardės ir žodinių bei vaizdinių prekių ženklų naudojimą. Nagrinėjamų sutarčių sąlygos nepalieka jokių abejonių dėl to, kad ieškovė paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu žinojo, kad egzistuoja įstojusiai į bylą šaliai priklausantys ankstesni prekių ženklai.

32 Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad visais atvejais ieškovė, norėdama realiai naudotis įstojusios į bylą šalies teisėmis ir jos turimais prekių ženklais, turėjo gauti išankstinį įstojusios į bylą šalies rašytinį sutikimą.

33 Todėl Apeliacinė taryba nesuklydo, kai atsižvelgė į tai, kad tarp ieškovės ir įstojusios į bylą šalies egzistavo tiesioginiai sutartiniai santykiai, užmegzti iki paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momento, kaip į vieną iš veiksnių, kurie svarbūs vertinant, ar ieškovė buvo nesąžininga (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 1 d. Sprendimo *Carrols / VRDT – Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)*, T-291/09, EU:T:2012:39, 85–87 punktus).

34 Antra, reikia nurodyti, jog nekilo ginčo ir dėl to, kad, kaip ginčijamo sprendimo 36 punkte, siejamame su to sprendimo 12 punktu, nurodė Apeliacinė taryba, ant ieškovės parduodamų energinių gėrimų pakuočių, be kita ko, figūravo žymuo *Tiger*, o kelis kartus ir įstojusios į bylą šalies atvaizdas. Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad atitinkamai 2004, 2006 ir 2007 m. ant ieškovės parduodamų energinių gėrimų pakuočių buvo naudojami šie atvaizdai:

35 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovės parduodamų prekių pakuočių vaizdas patvirtina išvadą, padarytą atsižvelgiant į minėtų sutarčių turinį, kad ji ketino vystyti savo komercinę veiklą, naudodamasi įstojusios į bylą šalies suformuotu įvaizdžiu ir jos žinomumu. Taigi Apeliacinė taryba nesuklydo, kai ginčijamo sprendimo 35 punkte atsižvelgė į šią aplinkybę kaip į vieną iš veiksnių, svarbių vertinant, ar ieškovė buvo nesąžininga.

36 Trečia, reikia nurodyti, kad net jeigu nagrinėjant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, pagrįstą Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punkte įtvirtintu pagrindu, nereikia detaliai analizuoti vizualių, fonetinių ir konceptualių ginčijamo prekių ženklo ir įstojusiai į bylą šaliai priklausančių ankstesnių prekių ženklų panašumų, konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis reikia konstatuoti, jog iš

pirmo žvilgsnio ginčijamas prekių ženklas yra panašus į žymenį *Tiger Energy Drink*, kurį ieškovė naudojo, kai prekiavo savo prekėmis remdamasi sutartiniais santykiais, kuriuos ji palaikė su įstojusia į bylą šalimi.

37 Iš tiesų šiuo klausimu reikia priminti, kad apskritai du prekių ženklai yra panašūs, kai, atitinkamos visuomenės požiūriu, jie vienodi bent jau iš dalies vienu ar keliais atitinkamais aspektais (2002 m. spalio 23 d. Sprendimo *Matratzen Concord / VRDT – Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, EU:T:2002:261, 30 punktas). Šioje byloje negalima pagrįstai ginčyti, kad žymuo *Tiger Energy Drink* ir ginčijamas prekių ženklas T.G.R. ENERGY DRINK yra iš dalies vienodi, bent jau kiek tai susiję su vizualiu ir fonetiniu aspektais, nepaisant to, kokia yra atitinkama visuomenė. Konkrečiai kalbant, reikia pabrėžti, jog vienintelis egzistuojantis vizualus ginčijamo prekių ženklo ir žymens *Tiger Energy Drink* skirtumas yra tas, kad šiame žymenyje yra dvi papildomos balsės, o to nepakanka atmesti galimybei, jog šie žymenys sukelia tą patį bendrą įspūdį.

38 Šis didelis žymens *Tiger Energy Drink* ir ginčijamo prekių ženklo panašumas negali būti atsitiktinis. Todėl galima manyti, kad, kitaip, nei teigia ieškovė, šis panašumas rodo jos norą jei ne suklaidinti vartotoją, tai bent pasiekti, kad šis susietų ginčijamą prekių ženklą ir žymenį *Tiger Energy Drink*. Be to, reikia konstatuoti, kad šią išvadą patvirtina šie atvaizdai:

39 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai ginčijamo sprendimo 38 punkte nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas T.G.R. ENERGY DRINK gali būti laikomas iš dalies pakeista žymens *Tiger* versija. *A fortiori* tas pats pasakytina apie žymenį *Tiger Energy Drink*.

40 Be to, reikia nurodyti, kad jei, kaip teigia ieškovė, jos ketinimas nebuvo toks, kad vartotojas susietų ginčijamą prekių ženklą ir žymenį *Tiger Energy Drink*, kuris, kaip matyti iš bylos medžiagos, yra labai žinomas, ji turėjo galimybę parduoti savo prekes, kurių pakuotės pažymėtos visiškai kitokiu žymeniu, nei *Tiger Energy Drink*, ir tą ji vėliau darė, nuo 2011 m. naudodama žymenį *Black Energy Drink*.

41 Todėl Apeliacinė taryba nesuklydo, kai atsižvelgė į ieškovės norą jei ne suklaidinti vartotoją, tai bent pasiekti, kad šis susietų žymenį *Tiger Energy Drink*, kuris yra labai žinomas, ir ginčijamą prekių ženklą, kaip į vieną iš veiksnių, kurie svarbūs vertinant, ar ieškovė buvo nesąžininga (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 40 punktą ir 2012 m. vasario 1 d. Sprendimo *Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL*, T-291/09, EU:T:2012:39, 90 punktą).

42 Ketvirta, reikia nurodyti, kad iš įstojusios į bylą šalies ir ieškovės sudarytų sutarčių sąlygų matyti, kad ieškovė turėjo mokėti įstojusiai į bylą šaliai atlygį už jos atvaizdo, asmenvardžio, pravardės ir jai priklausančių žodinių bei vaizdinių prekių ženklų naudojimą. Vis dėlto akivaizdu, kad kai prekiaudama savo prekėmis ieškovė naudojo ne žymenį *Tiger*, bet ginčijamą prekių ženklą, jai nebuvo taikomas koks nors įpareigojimas mokėti įstojusiai į bylą šaliai.

43 Tad galima manyti, kad ieškovė, teikdama paraišką įregistruoti ginčijamą prekių ženklą, ketino ir toliau naudotis žymens *Tiger Energy Drink* žinomumu apeidama sutartinius įsipareigojimus, kylančius iš sutarčių, sudarytų su įstojusia į bylą šalimi.

44 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai, remdamasi objektyviomis nagrinėjamos bylos aplinkybėmis, atsižvelgė į ieškovės ketinimą, kuris laikytinas noru apeiti sutartinius įsipareigojimus, kaip į vieną iš veiksnių, kurie yra svarbūs vertinant, ar ji buvo nesąžininga (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 41 ir 42 punktus).

45 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai, atlikusi visapusį vertinimą pagal visus svarbius veiksnius, padarė išvadą, kad ieškovė paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu veikė nesąžiningai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą.

46 Šios išvados nepaneigia įvairūs ieškovės pateikti teiginiai.

47 Pirma, reikia nurodyti, kad, kalbant apie ieškovės argumentus, kuriais ji priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad ši neatsižvelgė į aplinkybę, jog 2003 m., kai jos užmezgė sutartinius santykius, įstojusiai į bylą šaliai nepriklausė ankstesnės teisės į prekių ženklus, kuriuose yra žodinis elementas „tiger“, žymintis energinius gėrimus Lenkijoje, ir ji niekada neprekiavo tokiais gėrimais naudodama šį žodinį elementą, reikia konstatuoti, kad jie turi būti atmesti.

48 Iš tiesų, viena vertus, reikia priminti, jog tai, ar ieškovė buvo nesąžininga, vertinama atsižvelgiant į paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentą, t. y. 2007 m. vasario 14 d. (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 35 punktą). Todėl klausimas, kokie prekių ženklai priklausė įstojusiai į bylą šaliai tą dieną, kai buvo pasirašyta pirmoji reklamos sutartis su ieškove, t. y. 2003 m. liepos 31 d., šioje byloje neturi reikšmės.

49 Kita vertus, nekyla ginčo dėl to, kad, kaip buvo priminta šio sprendimo 9 punkte, įstojusiai į bylą šaliai, be kita ko, priklauso ankstesnis žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas *Dariusz Tiger Michalczewski*, kuris buvo įregistruotas 2001 m. balandžio 3 d. ir, be kita ko, žymi 32 klasės prekes. Vadinasi, po to, kai Lenkija įstojo į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d., įstojusios į bylą šalies Europos Sąjungos prekių ženklo, kuris apima žodinį elementą „tiger“ ir žymi energinius gėrimus, apsauga buvo išplėsta ir šioje valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Rezon / OHMI – mobile.international (mobile.de proMotor)*, T-337/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:220, 32 punktą).

50 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, kai kaip į vieną iš veiksnių, svarbių vertinant ieškovės nesąžiningumą, atsižvelgė į aplinkybę, kad paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentu įstojusiai į bylą šaliai priklausė prekių ženklai, be kita ko, ankstesnis žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas *Dariusz Tiger Michalczewski*, kuris apima žodinį elementą „tiger“ ir žymi 32 klasės prekes.

51 Reikia pridurti, kad darant prielaidą, jog savo argumentais ieškovė iš esmės siekia įrodyti, jog įstojusi į bylą šalis žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo *Dariusz Tiger Michalczewski* Sąjungoje iš tikrųjų nenaudojo žymėti prekėms ir paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas, todėl jo registracija galėjo būti panaikinta, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 51 straipsnio 1 dalyje, reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 188 straipsnį pareiškimais, kuriuos šalys pateikia vykstant procesui Bendrajame Teisme, negali būti pakeistas Apeliacinės tarybos išnagrinėto ginčo dalykas.

52 Šioje byloje Apeliacinės tarybos nagrinėtas ginčas susijęs su prašymu pripažinti ginčijamo prekių ženklo registraciją negaliojančia, tad Apeliacinei tarybai nebuvo pateiktas klausimas dėl įstojusios į bylą šalies prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovė negali pagrįstai prašyti Bendrojo Teismo nagrinėti klausimo, kurio nenagrinėjo Apeliacinė taryba šiame sprendime.

53 Antra, dėl ieškovės teiginių, susijusių su jos ir įstojusios į bylą šalies sutartinių santykių pobūdžiu, reikia konstatuoti, kad jais ieškovė nepateikia jokio prieštaravimo dėl ginčijamo sprendimo, tik primena įvairius įsipareigojimus pagal sudarytas sutartis, kurie susiję su įstojusios į bylą šalies atvaizdo, asmenvardžio, pravardės ir jai priklausančių žodinių bei vaizdinių prekių ženklų naudojimu norint skatinti prekybą energiniais gėrimais. Vis dėlto šiais argumentais ieškovė siekia pabrėžti, kad nagrinėjamos sutartys negali būti laikomos įstojusios į bylą šalies suteiktomis viena ar keliomis licencijomis, susijusiomis su jai priklausančiais prekių ženklais.

54 Nesant reikalo pareikšti nuomonės dėl šių teiginių teisingumo ir tikslaus ieškovės ir įstojusios į bylą šalies sudarytų sutarčių pobūdžio, norint atmesti šiuos teiginius pakanka konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba neatsižvelgė į šių sutarčių pobūdį kaip į veiksnį, svarbų nustatant, po visapusio jos atlikto vertinimo, ieškovės nesąžiningumą.

55 Bet kuriuo atveju nepaisant to, koks tikslus ieškovės ir įstojusios į bylą šalies sudarytų sutarčių pobūdis, jų buvimo pakanka patvirtinti aplinkybę, kad iki paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo datos šalis siejo tiesioginiai sutartiniai santykiai. Šioje byloje, kaip jau buvo nustatyta, tokie tiesioginiai sutartiniai santykiai yra vienas iš veiksnių, svarbių vertinant, ar ieškovė buvo nesąžininga (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 1 d. Sprendimo *Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL*, T-291/09, EU:T:2012:39, 85–87 punktus).

56 Trečia, dėl ieškovės teiginių, susijusių su ginčijamo prekių ženklo naudojimu per 2011 m. reklaminę kampaniją, reikia konstatuoti, kad jie taip pat turi būti atmesti.

57 Iš tiesų jau buvo priminta, kad tai, ar ieškovė buvo nesąžininga, vertinama atsižvelgiant į paraiškos įregistruoti ginčijamą prekių ženklą pateikimo momentą, t. y. į 2007 m. vasario 14 d. (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 35 punktą). Todėl klausimas, ar ginčijamas prekių ženklas buvo naudojamas per 2011 m. reklaminę kampaniją, šioje byloje neturi reikšmės.

58 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, matyti, kad vienintelis pagrindas, todėl ir visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

60 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO ir įstojusios į bylą šalies reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Foodcare sp. z o.o.* padengia ne tik savo bylinėjimosi išlaidas, bet ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO), ir Dariusz Michalczewski patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen Collins Valančius

Paskelbta 2016 m. spalio 5 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.